

Obrazac 13.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10002 ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 21
U ZAGREBU
PRIMLJENO
17-03-2017

poštom — neposredno
u — primljeno — prilogom
pristojba

St- 856 / 2017.

PRIJEDLOG VJEROVNIKA ZA OTVARANJE STEČAJNOGA POSTUPKA

PODACI O PODNOSITELJU PRIJEDLOGA ZA PRAVNU OSOBU:

Tvrtka ili naziv

OIB

Sjedište / poslovna adresa

PODACI O PODNOSITELJU PRIJEDLOGA ZA FIZIČKU OSOBU:

Ime i prezime

TATJANA MIRKOVIĆ

OIB 21420499425

Sjedište / poslovna adresa

Adresa prebivališta

10408 VELIKA MLAKA, Svete Barbare 6

PODACI O DUŽNIKU:

Tvrtka ili naziv za pravnu osobu/ ime i prezime za fizičku osobu

CHROMOS-POSLOVNE USLUGE d.o.o. u likvidaciji

OIB 29608764234

Sjedište / poslovna adresa

10000 ZAGREB, Grada Vukovara 271

Adresa prebivališta

I. Na temelju članka 16. i članka 109. Stečajnog zakona podnosim prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom **CHROMOS-POSLOVNE USLUGE d.o.o. u likvidaciji** (navesti tvrtku ili naziv, odnosno ime i prezime dužnika).

Vjerovnik ima tražbinu prema dužniku u iznosu od 72.568,42 kn uvećano za zateznu kamatu i troškove spora koja se temelji na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog radnog suda u Zagrebu posl.broj 13 Pr-7976/13-19 od 27.veljače 2015.g.(navesti osnovu tražbine).

Dužnik tražbinu nije namirio jer nema aktivnih računa sa kojih bi se mogla izvršiti ovrha na novčanim sredstvima.

Dužnik se ni do danas nije pokorio pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog radnog suda u Zagrebu, posl.broj 5-Pr-2061/11-13 od 02.svibnja 2012.g., potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu broj 27 Gžr-1834/12-2 od 27.studenog 2012.g. i tužiteljicu nije vratio na rad na poslove prijema i otpreme pošte.

Kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje jer uopće nema nema aktivnih računa.

Dokaz: : Obavijest FINA-e o vraćanju osnove za plaćanje od 10.02.2017.g.

Podaci FINA-e iz Jedinstvenog registra računa od 10.02.2017.

Presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu Pr-7976/13 od 27.02.2015.

Presuda Županijskog suda u Zagrebu GžR-1203/15 od 23.02.2016.

Presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu Pr-2061/11 od 02.05.2012.

Presuda Županijskog suda u Zagrebu Gžr-1834/12 od 27.11.2012.

Rješenje o ovrši Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. Broj Ovr-632/13

Mjesto i datum

Zagreb, 17. ožujka 2017.

Potpis podnositelja prijedloga

Punomoćnik

Odvjetnik Joško Malić

Privitak:

1. Punomoć

2. Dokaz o vjerojatnosti tražbine

3. Dokaz o postojanju stečajnoga razloga

Predlagateljica je radnica tuženika pa je oslobođena od plaćanja sudskih pristojbi.

ODVJETNIK
JOŠKO MALIĆ
ZAGREB
Badalićeva 28

SEKTOR POSLOVNE MREŽE
RC ZAGREB
Podružnica ZAGREB

Datum: 10.02.2017
Klasa: 110-07/17-01/33
Ur.broj: 08-206-17-VLJ

ODVJETNIK
JOŠKO MALIĆ

BADALIĆEVA 28
10000 ZAGREB

Broj osnove: **PR-7976/13-19 IZ.NA**
Ovršenik: **CHROMOS-P.U. d.o.o. u likvidaciji**
OIB ovršenika: **29608764234**

OBAVIJEST O VRAĆANJU OSNOVE ZA PLAĆANJE

Na osnovi članka 4. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 6/13) vraćamo osnovu za plaćanje, broj gornji, iz razloga što:

Ovršenik nema aktivnih računa sa kojih bi se mogla izvršiti ovrha na novčanim sredstvima

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC ZAGREB
Podružnica ZAGREB

Od 24.6.2013. godine u funkciji je **servis e-Blokade** koji ovlaštenom korisniku podataka, ovršeniku, ovrhovoditelju ili njihovom punomoćniku, omogućuje uvid u podatke odnosno sliku osnove za plaćanje, propisane Pravilnikom o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.
Više o servisu na www.fina.hr > Ovrha na novčanim sredstvima > **SERVIS e-BLOKADE**

Financijska agencija / Ulica grada Vukovara 70, 10 000 Zagreb / info@fina.hr / besplatni telefon 0800 0080 / prisilna.naplata@fina.hr
Radno vrijeme Odjela za odnose s korisnicima radnim danom od 7:30 - 22:00, subotom od 8:00 - 13:00 sati.

ZAHTEJEV ZA IZRAVNU NAPLATU

Ovrhovoditelj/podnositelj:

TATJANA MIRKOVIĆ

(ime i prezime/naziv/tvrtka)

Svete Barbare 6

(adresa/sjedište)

10408 VELIKA MLAKA

Ovršenik:

CHROMOS-POSLOVNE USLUGE d.o.o. u likvidaciji

(ime i prezime/naziv/tvrtka)

Ulica Grada Vukovara 271

(adresa/sjedište)

10000 ZAGREB

2 1 4 2 0 4 9 9 4 2 5

(osobni identifikacijski broj/OIB)

2 9 6 0 8 7 6 4 2 3 4

(osobni identifikacijski broj/OIB)

(račun specifične namjene)*

Joško Malić, Badalićeva 28, ZAGREB

(ime i prezime/adresa punomoćnika)

FINANCIJSKA AGENCIJA

(račun specifične namjene)*
IZDVOJENI ŠALTER
TRG SVIBANJSKIH ŽRTAVA 1995. BR.1

08-02-2017

z a h t i j e v a s e

ZAPRIMANJE OSNOVA

izravna naplata novčane tražbine na temelju

a) ovršne odluke suda Općinski radni sud u Zagrebu, 13Pr-7976/13-19, 27.02.2015

(sud/poslovni broj/nadnevak donošenja)

b) ovršne nagodbe suda

(sud/poslovni broj/nadnevak sklapanja)

c) ovršne odluke upravnog tijela

(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak donošenja)

d) ovršne nagodbe upravnog tijela

(upravno tijelo/oznaka predmeta/nadnevak sklapanja)

e) ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186. a Zakona o parničnom postupku

(nadležno državno odvjetništvo/oznaka predmeta/nadnevak sklapanja)

f) obračuna poslodavca o neispлатi dospelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine

(poslodavac/nadnevak obračuna)

*podatak koji se upisuje u slučaju kada su ovrhovoditelj/ovršenik novčana sredstva na računu s oznakom specifične namjene (npr. račun novčanih sredstva stечајne mase, račun pričuve stambene zgrade).

Ovršna odluka/nagodba ovršna je dana 20.04.2016. i na nju je stavljena potvrda ovršnosti.

1. Predmetnu ispravu podnosim sa zahtjevom da se novčana sredstva radi naplate tražbine iz priložene ovršne isprave prenesu (*zaokružiti odgovarajuću opciju*):

☒ a) u cijelosti prema ovršnoj ispravi u privitku

☐ b) u dijelu prema specifikaciji u privitku,

s računa ovršenika na račun ovrhovoditelja: otvorenog kod ZAGREBAČKE BANKE d.d.

IBAN 5323600003243771857

(za ovrhovoditelja upisati broj računa/SWIFT/IBAN/poslovna banka/poziv na broj)

2. Na temelju isprave iz točke 1. zahtijevam naplatu (*zaokružiti odgovarajuću opciju*):

☒ a) zateznih kamata na troškove postupka koje nisu određene osnovom za plaćanje, po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do isplate

☐ b) zateznih kamata koje nisu određene u obračunu poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, po propisanoj stopi od dana dospjeća do isplate.

Naplatu zateznih kamata zahtijevam (*zaokružiti odgovarajuću opciju*):

☒ a) u cijelosti

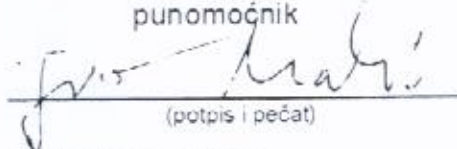
☐ b) u dijelu prema specifikaciji u privitku.

☐ 3. Osnovu za plaćanje dostavljam radi naplate na teret više solidarnih ovršenika.*

Pod kaznenom i materijalnom odgovornošću izjavljujem da su uneseni podaci istiniti.

POSLOVNA
JOSKO MALIC
ZAGREB
BEOGRAD 28

Ovrhovoditelj/podnositelj/
punomoćnik

(potpis i pečat)

08.02.2017. ZAGREB

(nadnevnik i mjesto)

Prilog**:

☒ izvornik ili otpravak ovršne odluke /nagodbe ili izvornik obračuna poslodavca

☐ specifikacija tražbina

☒ izvornik punomoći

☐ potvrda Porezne uprave o obračunu poreza, prireza i doprinosa

☐

☐

* zaokružiti u slučaju kada se dostavlja više zahtjeva za izravnu naplatu radi istovremene naplate na teret više solidarnih ovršenika uz obavezni dodatni dopis s podacima o ostalim ovršenikima (naziv i OIB).

**zaokružiti i/ili dopisati koji su dokumenti dostavljeni u prilogu.

PODACI IZ JEDINSTVENOG REGISTRA RAČUNA - transakcijski računi poslovnih subjekata

PODACI O POSLOVNOM SUBJEKTU

Naziv	CHROMOS-POSLOVNE USLUGE D.O.O. U LIKVIDACIJU	Sjedište i adresa	ZAGREB, GRADA VUKOVARA 271
OIB	29608764234	Matični broj (DZS)	03221121

DODATNI PODACI O ZADNJEM OTVORENOM TRANSAKCIJSKOM RAČUNU POSLOVNOG SUBJEKTA (prvi naveden na popisu)

Oznaka valute	HRK	Osobni identifikacijski broj, pravnog slijednika	-
Oznaka računa rezidenta ili nerezidenta	Račun otvoren na ime rezidenta	Oznaka izuzeca od prisilne naplate	Novčana sredstva nisu izuzeta od prisilnog izvršenja
Oznaka države sjed. stajeprebivališta konstituka nerezidenta	HRV	Oznaka statusa vlasnika transakcijskog računa	Nije u stečaju, u predstečajnoj nagodbi, nema statusnu promjenu
Oznaka računa prema broju poslovnih subjekata/fizčkih osoba kojima je otvoren račun	Račun otvoren na ime jednog poslovnog subjekta	Oznaka specifičnih poslovnih namjena	-
Osobni identifikacijski brojevi poslovnih subjekata/fizčkih osoba kojima je otvoren zajednički račun	-	Oznaka namjene transakcijskog računa	-

Pregled podataka o poslovnim računima izdan je u skladu sa člancima 10. i 11. Pravilnika o Jedinstvenom registru računa (NN 156/13)

TRANSAKCIJSKI RAČUN/RAČUNI POSLOVNOG SUBJEKTA

Broj računa	Banka	Oznaka blokade	Oblik	Djelatnost (NKD)	Županija	Grad/ općina	Datum otvaranja	Datum zatvaranja
HR3623400091100179789*	Privredna banka	Da	92	8010	21	133	25.03.2002.	20.01.2015.
23600001101308534	Zagrebačka banka	Ne	92	08010	21	133	06.03.2002.	01.02.2011.

Zagreb, 10.2.2017.

Fina
REGISTAR POSLOVNIH RAČUNA
Odsjek za poslovne informacije 1

Sastavio: IRENA GERVAŠ

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Odlučeno posredovanjem dana 23.02.2016

Poslovni broj: 13 Pr-7976/13-19

Odlučeno posredovanjem dana 20.04.2016

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužiteljice Tatjane Mirković iz Velike Mlake, S. Barbare 6, OIB: 21420499425, zastupane po punomoćniku Jošku Maliću, odvjetniku u Zagrebu, Badalićeva 28, protiv tuženika Chromos-poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, OIB: 29608764234, zastupanog po punomoćniku Saši Auguštinu, odvjetniku u Zagrebu, Bosutska 9, radi isplate plaće, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 11. veljače 2015. godine, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Dinka Sičića, odvjetnika, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 27. veljače 2015.,

presudio je

I. Tuženik Chromos-poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, OIB: 29608764234 dužan je tužiteljici Tatjani Mirković iz Velike Mlake, S. Barbare 6, OIB: 21420499425 isplatiti na ime neisplaćenih plaća za vremensko razdoblje od 14. ožujka 2011. do 31. siječnja 2013. bruto iznos od 72.568,42 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedine iznose i to:

- na iznos od 1.402,49 kn od 16.04.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.05.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.06.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.07.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.08.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.09.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.10.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.11.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.12.2011. godine do isplate,
- na iznos od 3.225,60 kn od 16.01.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.02.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.241,13 kn od 16.03.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.04.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.05.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.06.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.07.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.08.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.09.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.10.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.11.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.12.2012. godine do isplate,
- na iznos od 3.240,00 kn od 16.01.2013. godine do isplate,
- na iznos od 3.254,40 kn od 16.02.2013. godine do isplate,

sve po stopi od 12% godišnje koja teče od dana dospijeca pojedinog iznosa do isplate, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je

vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

II. Tuženik Chromos-poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, OIB: 29608764234 dužan je tužiteljici Tatjani Mirković iz Velike Mlake, S. Barbare 6, OIB: 21420499425 naknaditi parnični trošak u iznosu od 6.500,00 kn zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 27. veljače 2015. po stopi od 12% godišnje koja teče od dana dospijeca pojedinog iznosa do isplate, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je presudom ovoga suda broj Pr-2061/11 od 2. svibnja 2012., a koja presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gžr-1834/12 od 27. studenog 2012. utvrđeno da nije dopušten otkaz ugovora o radu koji je tuženik dao tužiteljici odlukom od 14. ožujka 2011. i da radni odnos tužiteljice nije prestao, pa je tuženiku naloženo da u roku od 8 dana vrati tužiteljicu na rad, na poslove prijema i otpreme pošte. Nadalje navodi da tuženik nije postupio po pravomoćnoj i ovršnoj presudi te da tužiteljicu do danas nije vratio na rad, na poslove prijema i otpreme pošte, koje poslove je obavljala prije nezakonitog prestanka radnog odnosa, a niti je tužiteljici isplatio plaću za razdoblje od 14. ožujka 2011. do 31. siječnja 2013., pa je tako ostao dužan isplatiti tužiteljici iznos od 72.568,42 kn, a koji iznos tužiteljici potražuje tužbenim zahtjevom, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose plaće od 16-og u slijedećem mjesecu, za prethodni mjesec.

Tuženik, iako mu je tužba uredno dostavljena na odgovor sukladno čl. 134.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08 i 123/08; dalje u tekstu ZPP) nije dao odgovor na tužbu, a sud unatoč tome, ocijenivši da nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe čl. 331.b ZPP-a nije donio presudu zbog ogluhe, već je proveo dokazni postupak.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u presudu Županijskog suda u Zagrebu br. Gžr-1834/12 od 27.11.2012. (list 4-5 spisa), presudu i rješenje ovog suda br. Pr-2061/11 od 2.5.2012. (list 6-16 spisa), obračun isplaćenih plaća (list 17-21 spisa), izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu (list 26-28 spisa), proveden je dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem po vještaku Tkalec d.o.o. (list 62-64 spisa), izvršen je uvid u IP obrasce (list 65-66 spisa), izvršen je uvid u ugovor o radu od 1.4.1996. (list 71-73 spisa), Dodatak ugovora o radu od 3.7.2003. (list 74 spisa) te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s člankom 8. ZPP-a. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Uvidom u presudu ovog suda br. Pr-2061/11 od 2.5.2012. utvrđeno je kako se istom utvrđuje da nije dopušten otkaz ugovora o radu koji je tuženik dao tužiteljici odlukom od 14.3.2011. i da radni odnos tužiteljici nije prestao. Istom presudom se nalaže tuženiku da vrati tužiteljicu na rad, na poslove prijema i otpreme pošte, u roku od 8 dana. Citirana presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gžr-1834/12 od 27.11.2012. godine.

Dakle, gore citiranom pravomoćnom presudom je utvrđen nedopuštenim otkaz ugovora o radu koji je tuženik dao tužiteljici odlukom od 14.3.2011. te je utvrđeno da radni odnos tužiteljici nije prestao. Istom presudom je, kako je to već gore rečeno, naloženo tuženiku da vrati tužiteljicu na rad, na poslove prijema i otpreme pošte, u roku od 8 dana.

Sukladno odredbi čl. 87. st. 3. Zakona o radu (NN 149/09) radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca ili uslijed drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran. Naime, sukladno citiranoj odredbi, tužiteljica ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo uslijed nedopuštenog otkaza ugovora o radu odnosno krivnjom poslodavca. Također treba reći kako tuženik ničime ne dokazuje da bi tužiteljici isplatio plaću odnosno naknadu plaće za razdoblje od 14. ožujka 2011. (datum nezakonite odluke o otkazu) do 31. siječnja 2013., a za koji period tužiteljica tužbenim zahtjevom potražuje naknadu plaće. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je proveo dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem po Vještak Tkalec d.o.o. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je izgubljena zarada tužiteljice za razdoblje od 14. ožujka 2011. do 31. siječnja 2013. iznosi ukupno 72.568,42 kn, a koji iznos tužiteljica i potražuje tužbenim zahtjevom. Vještak u svom mišljenju pojašnjava da prema podacima o ostvarenoj prosječnoj mjesečnoj zaradi tužiteljice kroz 12 mjeseci prije otkaza ugovora o radu, proizlazi da je izgubljena zarada i veća od utužene, pa da je zato i tužbeni zahtjev unutar dokazane izgubljene zarade. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ocijenivši isti kao stručan, objektivan i izrađen s pravilima struke, a osim toga niti stranke nisu imale prigovora na isti.

S obzirom na sve navedeno, utvrđenje ovoga suda jest kako tužiteljici za utuženo razdoblje u kojem nije radila zbog krivnje poslodavca, a sukladno ranije citiranoj odredbi čl. 87. st. 3. ZR-a pripada pravo na naknadu plaće u utuženom iznosu.

Sud nije proveo dokaz saslušanjem stranka iz razloga što niti tužiteljica niti zz tuženika, iako uredno pozvani na ročište radi saslušanja, na isto nisu pristupili, a svoj nedolazaka nisu ničim opravdali (čl. 265 st. 2 ZPP-a).

Odluka o kamatama temelji se na odredbi članka 29. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine NN 35/05, 41/08 u daljem tekstu ZOO). Sud je utvrdio da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice i zateznu kamatu. Kao dan dospelosti pojedine mjesečne plaće koju je tuženik dužan naknaditi tužitelju ovaj sud je sukladno odredbi čl. 84. st. 3 ZR-a odredio 16-ti u mjesecu.

Visina zakonske zatezne kamate utvrđena je člankom 29. stavak 2 ZOO-a, u visini citiranoj u izreci ove presude.

Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem čl. 154 st. 1. i članka 155. stavak 1. ZPP-a. Prilikom dosuđivanja naknade troška tužitelju, sud je vodio računa o vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje, troškovnik tužitelja te o tome da primjenjuje Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koja je vrijedila u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje.

Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku sukladno Odvjetničkoj tarifi i zatraženom trošku i to za sastav tužbe od 2.4.2013. godine (100 bodova po tbr. 7/1 OTH), za sastav podneska od 6.10.2014. (100 bodova po tbr. 8/1 OTH) i za zastupanje na ročištima od 6.12.2013., 7.3.2014. i 11.2.2015. (100 bodova po ročištu po tbr. 9/1 OTH), a što uvećano za trošak vještačenja u iznosu od 1.500,00 kn, a koji trošak je bio neophodan za vođenje ovog postupak sveukupno iznosi 6.500,00 kn.

Na dosuđeni parnični trošak tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od presuđenja do isplate sukladno članku 30. stavak 2. Ovršnog zakona (NN br. 112/12) u visini određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 27. veljače 2015.

Sudac
Siniša Marinović, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Županijskom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u 4 primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

1. pun. tužiteljice
2. pun. tuženika

Za točnost otpravka ovlaštenu službenik
Tamara Filipić

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 10 Gž R-1203/15-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU		
1 PRIMLJENO		
neposr. poštom	24-03-2016	obično prepor.
u	prim.	gr.
pristojba		

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sutkinji toga suda Antoneti Valentić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Tatjane Mirković iz Velike Mlake, Sv. Barbare 6, OIB: 21420499425, koju zastupa punomoćnik Joško Malić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Chromos-poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, OIB: 29608764234, kojeg zastupa punomoćnik Saša Augustin, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate plaće, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-7976/13-19 od 27. veljače 2015., dana 23. veljače 2016.,

presudio je

I. Odbija se žalba tuženika kao djelomično neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-7976/13-19 od 27. veljače 2015. u točki I. izreke u dijelu kojim je tužitelju dosuđena naknada bruto plaće sa zateznim kamatama, izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak i točka II. izreke.

II. Preinačuje se ista presuda u točki I. izreke u dijelu kojim je tužitelju dosuđena zatezna kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, i sudi:

Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom tuženiku je naloženo tužitelju platiti iznos od 72.568,42 kn (točka I. izreke presude) te za troškove postupka iznos od 6.500,00 kn (točka II. izreke) sve s pripadajućim zateznim kamatama kako je pobliže navedeno u izreci presude.

Protiv presude žalbu je izjavio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka. Predlaže ukidanje pobijane presude.

Žalba je djelomično osnovana.

Predmet spora zahtjev je za naknadu bruto plaće tužitelju za razdoblje od 14. ožujka 2011. do 31. siječnja 2013.

Žalitelj prigovara da je u provedenom postupku počinjena bitna povreda odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u svezi s čl. 299. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., dalje u tekstu: ZPP) jer prvostupanjski sud nije mogao temeljiti svoju odluku na nalazu i mišljenju vještaka koji je sam pribavio neke podatke, a tužiteljica je u spis tijekom glavne rasprave dostavila neke dokumente koje je trebala dostaviti na pripremnom ročištu.

Neosnovan je takav prigovor žalitelja, jer je tužiteljica u spis dostavila dokumente za potrebe vještačenja čiji je sadržaj nesporan među strankama, a vještak je pribavio potrebne podatke za utvrđivanje visine plaće tužiteljice u utuženom razdoblju, a koje ima tuženik i nije ih htio predočiti vještaku.

Dakle pribavljanje novih dokaza tijekom postupka je izazvano ponašanjem tuženika i nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 1. u svezi čl. 299. ZPP na koju se žalitelj poziva.

U ovom stadiju postupka nije sporno da je ranijom odlukom Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-2061/11 od 2. svibnja 2012., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžr-1834/12 od 27. studenog 2012. utvrđena nedopustivost otkaza ugovora o radu kojeg je tuženik dao tužiteljici odlukom od 14. ožujka 2011.

Sporna je visina plaće koja tužiteljici nije isplaćena za vrijeme trajanja nezakonitog otkaza.

Temeljem financijskog vještačenja pravilno je prvostupanjski sud utvrdio visinu bruto plaće za razdoblje od 14. ožujka 2011. do 31. siječnja 2013.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje o postojanju prava tužiteljice na isplatu plaće i u kojoj visini ona njemu pripada, sud prvog stupnja pravilno je primijenio materijalno pravo, odredbu čl. 87. st. 3. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 63/08., 134/09., 94/13., dalje u tekstu: ZR) kada je tuženika obvezao na plaćanje naknade plaće u iznosu od 72.568,42 kn bruto te tužitelju na dospjele iznose tražbine u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 63/08., 125/11., dalje u tekstu: ZOO) kamate dosudio od trenutka kada je tuženik pao u zakašnjenje, odnosno od onog dana kada je tužiteljici trebao isplatiti plaću pa do isplate.

Međutim, pri tome pogrešno je prvostupanjski sud tužiteljici kamate dosudio na cijelu bruto plaću. Naime, iako porez na dohodak i prirez na dohodak čine dio bruto plaće (uz neto plaću i doprinose) oni dopijevaju tek s isplatom. To znači da do trenutka isplate, na naplatu nisu dospjeli iznosi poreza na dohodak i prireza na dohodak i na te se iznose zatezne kamate stoga ne obračunavaju. Obzirom na navedeno, zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata i na iznose poreza na dohodak i prireza na dohodak nije osnovan.

Slijedom navedenog, kako postupanjem suda nisu počinjene ni druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP), valjalo je po čl. 368. st. 1. ZPP žalbu tuženika djelomično odbiti kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrditi, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza na dohodak, odnosno žalbu tuženika kao djelomično osnovanu prihvatiti i pravilnom primjenom materijalnog prava čl. 45. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj: 177/04) te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj: 95/05, 96/06 i 68/07), pobijanu presudu, temeljem odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP, u dijelu kojim je kamata tužitelju dosuđena i na iznose poreza na dohodak i prireza na dohodak, preinačiti i takav zahtjev tužitelja kao neosnovan odbiti.

I odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita kako obzirom na osnovu (čl. 154. st. 1. ZPP) tako i obzirom na visinu (čl. 155. st. 1. ZPP), troškova kako su odmjereni.

U Zagrebu 23. veljače 2016.

S u d a c:

Antoneta Valentić, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlaštteni službenik:

Marija Boginec

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br.5-Pr-2061/11-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i RJEŠENJE

Općinski radni sud u Zagrebu, po sudu toga suda Lidiji Repar Habulinec, kao sudu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Tatjane Mirković iz Velike Mlake, Sv. Barbare 6, zastupane po punomoćniku Jošku Malić, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Chromos-Poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 271, zastupanog po punomoćnici Ivani Grbavac, odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 16. travnja 2012.g. u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice Joška Malić, odvjetnika, zakonske zastupnice tuženika Nade Marije Černi i punomoćnice tuženika Ivane Grbavac, odvjetnice, dana 02. svibnja 2012.g.

presudio je

I. Utvrđuje se da nije dopušten otkaz Ugovora o radu koji je tuženik dao tužiteljici Odlukom od 14.03.2011.g. i da radni odnos tužiteljici nije prestao, te se nalaže tuženiku da vrati tužiteljicu na rad, na poslove prijema i otpreme pošte, u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 3.000,00 kuna, u roku od 8 dana.

riješio je

Odbija se prijedlog tužiteljice za izdavanjem privremene mjere koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku da privremeno vrati tužiteljicu na posao, te da joj isplaćuje naknadu plaće za vrijeme ovog spora.

II. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovog postupka, a može se i opozvati ukoliko se okolnosti zbog kojih je ista određena izmijenile."

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je s tuženikom sklopila ugovor o radu broj 40/96 dana 01.travnja 1996.g., te da je dana 14.03.2011.g. tuženik donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu, kao i odluku kojom povlači odluku o redovitom otkazu tužiteljici.

Protiv navedenih odluka tužiteljica je uložila zahtjev za zaštitu prava, no tuženik o zahtjevu nije odlučio.

Dalje navodi kako je izvanredni otkaz ugovora o radu nedopušten jer nisu postojali opravdani razlozi za otkaz tužiteljici, obzirom tužiteljica nikada nije fizički prijetila, niti je verbalno vrijedala direktoricu tuženika, niti ju je potjerala iz radne prostorije, kako se u obrazloženju otkaza navodi.

Stoga predlaže usvojiti tužbeni zahtjev, kao i prijedlog za određivanje privremene mjere vraćanjem na rad, uz naknadu parničnog troška.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako nije sporno da je tužiteljica bila radnica tuženika kako se to navodi u tužbi, te da je tuženik dana 11.03.2011.g. donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu zbog gospodarskih razloga, koju je odluku povukao dana 14.03.2011.g., kada je donio novu Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužiteljici.

Dalje navodi kako osporava ostale navode iz tužbe, te ističe kako ponašanje tužiteljice opisano u obrazloženju Odluke o izvanrednom otkazu nepobitno predstavlja i opravdani razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu iz čl.108. Zakona o radu i čl.115. Pravilnika o radu tuženika. Napominje i kako se pod posl.brojem Pr-2039/11 pred istim sudom već vodi postupak među istim strankama, koji je ranije počeo teći, a u kojem postupku tužiteljica traži da se utvrdi da radni odnos nije prestao te da se naloži tuženiku da vrati tužiteljicu na rad na opće, ekonomske i administrativne poslove.

Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u Ugovor o radu broj 40/96 sklopljen između tužiteljice i tuženika dana 01.04.1996.g. (list 4-6 spisa), Zahtjev za zaštitu prava od dana 29.ožujka 2011.g. (list 7 spisa), presliku povratnice i presliku potvrde o primitku preporučene pošiljke (list 8 spisa), Odluku o povlačenju odluke o redovitom otkazu ugovora o radu zbog gospodarskih razloga od 11.03.2011.g. i Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14.03.2011.g. (list 12-13 spisa), Dodatak Ugovora o radu broj 57 od 03.07.2003.g. (list 19 spisa), Pravilnik o radu iz svibnja 2003.g. (list 20 spisa), izvršen je uvid u povijesni izvadak iz sudskog registra (list 23-26 spisa), saslušan je svjedok Jadranka Sruk (list 29-31 spisa), svjedok Ante Tarle (list 34 spisa), saslušana je tužiteljica (list 40-42 spisa), te je saslušana zakonska zastupnica tuženika Nada Marija Černi (list 42-44 spisa).

Ocjenjujući rezultate dokaznog postupka, u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan kao u izreci presude.

Među strankama nije sporno da je tužiteljica protiv odluke o otkazu podnijela zahtjev za zaštitu prava dana 29.03.2011.g. (list 27 spisa), te da o istom tuženik nije odlučivao, a isto proizlazi i iz preslike povratnice i potvrde o primitku pošiljke (list 8 spisa). Kako je tužba podnesena sudu preporučenom pošiljkom dana 29.04.2011.g., to je tužiteljica sudsku zaštitu zatražila u rokovima iz čl.129. Zakona o radu.

Kako u utuženom periodu kod tuženika nije djelovalo radničko vijeće, niti sindikalni povjerenik s pravima i dužnostima istog (list 27 spisa), to nije niti postojala obveza tuženika za postupanjem u smislu čl.149. odnosno čl.152. Zakona o radu prije otkazivanja tužiteljici.

Prema odredbi čl.108. Zakona o radu (Narodne novine 149/09; dalje:ZR), poslodavac i radnik imaju opravdan razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

Isto je propisano i Pravilnikom o radu tuženika, i to čl.115. istoga, pri čemu je tuženik kao poslodavac svojim aktom taksativno odredio i što se sve ima smatrati osobito teškom povredom obveze iz radnog odnosa, i to čl.118. Pravilnika o radu.

Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14.03.2011.g. (list 12-13 spisa) utvrđeno je da je tužiteljici izvanredno otkazan ugovor o radu iz razloga što je dana 14.03.2011.g. u poslovnim prostorijama poslodavca dočekala direktoricu Nadu Mariju Černi, te istu prvo verbalno napala riječima "kurvo, dubre", te iznošenjem navoda da je ista "postala vlasnikom firme preko pi...", a da ju je potom, uz prijetnju fizičkom silom, potjerala iz radne prostorije poslodavca u kojoj je radnica obavljala rad.

Također se u istoj Odluci navodi kako, obzirom na takvo ponašanje tužiteljice, nije moguć nastavak radnog odnosa, niti je istoj omogućeno iznošenje obrane, i to temeljem čl.111.st.2. ZR, te čl.117. Pravilnika o radu.

Također je istodobno s Odlukom o izvanrednom otkazu dana 14.03.2011.g. donesena i odluka o povlačenju odluke o redovitom otkazu ugovora o radu zbog gospodarskih razloga od 11.03.2011.g. koji je prethodno dan tužiteljici, a utvrđenje nedopuštenosti koje odluke je bilo predmetnom postupka pod brojem Pr-2039/11.

U odnosu na navedeni postupak pod brojem Pr-2039/11 stranke su učinile nespornim (list 44 spisa) kako je u istom pravomoćno odlučeno na način da je tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenjem nedopuštenosti odluke o redovnom otkazu odbijen i to iz razloga što je poslodavac tu odluku o redovnom otkazu stavio van snage.

Radi utvrđenja opravdanosti razloga za izvanredno otkazivanje tužiteljici, saslušani su svjedoci Jadranka Sruk i Ante Tarle, te tužiteljica i Nada Marija Černi u svojstvu parničnih stranaka, kako bi se utvrdile odlučne činjenice koje se odlukom o izvanrednom otkazu tužiteljici stavljaju na teret, odnosno:

-da li je tužiteljica dana 14.03.2011.g. u poslovnim prostorijama dočekala direktoricu Nadu Mariju Černi i napala je verbalno riječima "kurvo, dubre",

- da li je tužiteljica istoj iznijela navod da je "postala vlasnikom firme preko pi...",

- da li je tužiteljica direktoricu Černi potom, i to uz prijetnju fizičkom silom, potjerala iz radne prostorije, pri čemu je bilo potrebno utvrditi i predstavlja li opisano ponašanje takvu osobito važnu činjenicu uslijed koje nastavak radnog odnosa tužiteljice kod tuženika više ne bi bio moguć.

O istom je događaju dana 14.03.2011.g. svjedokinja Jadranka Sruk u bitnome navela:

- kako je tog dana ona već bila u sobi u kojoj je radila s tužiteljicom, kada je došao Ante Tarle, također zaposlenik tuženika,

- da je tužiteljica istom dala neki papir, a u trenutku kada ga je on vraćao tužiteljici, da je u sobu ušla direktorica Černi, koja je vidjevši to rekla da sada zna odakle "cure" informacije.

- da je tužiteljica istoj tada rekla da valjda ima pravo pokazati kolegi otkaz koji je prethodno dobila, na što je uslijedio verbalni konflikt između njih dvije,

- da fizičkog obračuna između tužiteljice i direktorice Černi nije bilo, a nije ga niti moglo biti jer je između njih bio stol,

- da se verbalni sukob između tužiteljice i gospođe Černi sastojao u tome da je gospođa Černi kada je vidjela navedeni papir počela vikati da će sve to ona provjeriti kuda "cure" informacije, obje su istodobno vikale i bili su povišeni tonovi s obje strane, da je tužiteljica rekla gospođi Černi da je ona ista kao Jurakica, dok se ne može sjetiti što su drugo jedna drugoj rekle,

- da je ona u jednom trenutku rekla gospođi Černi neka izađe iz njezine sobe,

- kako nije čula da bi tužiteljica gospođu Černi nazivala kakvim pogrdnim imenima,

- da niti jedna od njih dvije nije onoj drugoj fizički prijetila, odnosno da nije bilo prijetnji fizičkom silom,

- da tužiteljica direktoricu Černi nije tjerala van iz radne prostorije, već je nakon svega toga gospođa Černi izašla van kroz ista vrata kroz koja je ušla i zatvorila je ta vrata.

Svjedok Ante Tarle o navedenom je događaju u bitnome iskazao:

- da su dana 11.03.2011.g. tužiteljica i kolegica Jadranka Sruk dobile poslovno uvjetovane otkaze, a kako je on bio šef, odnosno nadređeni tužiteljici, ona mu je dala tu oduku o poslovno uvjetovanom otkazu da pogleda da li je to u redu, te ju je on uzeo kući preko vikenda,

- da je dana 14.03.2011.g. kada je došao na posao i to još prije 8 sati otišao je do sobe u kojoj je radila tužiteljica, te joj je vratio tu odluku i rekao da je s odlukom formalno sve u redu,

- da je upravo u trenutku dok je davao tu odluku tužiteljici, u sobu ušla direktorica Černi i počela vikati da kakve on to dokumente daje tužiteljici,

- da je on nakon toga otišao, a tužiteljica, Jadranka Sruk i direktorica Černi su ostale u prostoriji,

- da za to vrijeme dok je on bio tamo nije čuo da bi tužiteljica vikala na direktoricu niti da bi je nazivala pogrđnim nazivima, obzirom je kasnije vidio odluku o otkazu, niti je čuo da bi tužiteljica pogrđne nazive koji se tamo navode govorila direktorici, nije došlo ni do kakvog fizičkog sukoba obzirom je između njih svih bio stol, a također tužiteljica nije direktorici niti fizički prijetila dok je on bio tamo,

- da tužiteljica nije potjerala direktoricu iz prostorije, obzirom su u trenutku kada je on otišao iz prostorije njih tri ostale u toj prostoriji,

- da je direktorica Černi i inače bila svadljiva i s njom se rijetko kad moglo normalno razgovarati, dok s tužiteljicom za vrijeme dok joj je bio nadređeni nikada nije imao problema i ona je profesionalno obavljala svoj posao.

Iz iskaza same tužiteljice u bitnome proizlazi:

- da je dana 11.03.2011.g. dobila redovni otkaz ugovora o radu, koji je dala kolegi Anti Tarle da pogleda tu odluku,

- da je 14.03.2011.g. u ponedjeljak došao Ante Tarle, u sobi je bila i Jadranka Sruk, te da je u trenutku kada je Ante Tarle njoj pružao tu odluku u sobu ušla direktorica Černi,

- da je direktorica tada počela vikati da sada zna od kuda "cure" informacije, mada nije htjela da joj se pokaže što se na tim papirima nalazi, došlo je do povišenih tonova, a Ante Tarle potom je otišao iz prostorije, dok su ostale ona, Jadranka Sruk i direktorica Černi,

- da je u jednom momentu Jadranka Sruk rekla direktorici da izađe iz njezine sobe, te je tada direktorica rekla da je to sve njezino, to je više puta ponavljala i mahala je rukama te vikala,

- da je ona direktorici vičući rekla da je ona ista kao Jurakica, te da je imala povišen ton, dok je direktorica njoj rekla da je totalna ludakinja,

- da ona nije direktorici izrekla riječi, odnosno pogrđne nazive koji se navode u odluci o izvanrednom otkazu,

- da ona nije direktorici prijetila fizičkom silom toga dana, te između njih uopće nije došlo do fizičkog kontakta, niti ju je potjerala iz radne prostorije odnosno svoje sobe, a isto nije niti mogla da je i htjela obzirom je cijelo vrijeme između njih bio stol odnosno dva stola koja se nalaze u toj sobi,

- da ona ni u kojem momentu nije došla u fizički sukob s direktoricom,

- da su u momentu kada je njoj uručen otkaz bili prisutni odvjetnik Augustin, zatim Srdan Černi zaposlenik tuženika, Jadranka, tužiteljica i Marijan Čato,

- na upit da li je pred navedenim osobama priznala da je vrijeđala direktoricu, tužiteljica je navela kako nije.

Zakonska zastupnica tuženika Nada Marija Černi u bitnome je iskazala:

- da je dana 14.03.2011.g. ušla u sobu u kojoj su radile tužiteljica i Jadranka Sruk, te tamo zatekla tri zaposlenika odnosno tužiteljicu, Jadranku Sruk i Antu Tarle oni su nešto diskutirali i imali su neke papire u ruci, ne sjeća se tko je točno držao papire,

- da je njen komentar tada bio da se sada vidi da "cure" informacije, a obzirom je Ante Tarle gluh i treba vikati, ona je isto viknula i s istim izmijenila nekoliko rečenica, nakon čega je on otišao iz prostorije, dok ona nije niti tražila da joj se pokaže o kakvim se papirima radi.

- da su nakon što je on otišao, nju verbalno napale tužiteljica i Jadranka Sruk, a bio je i pokušaj fizičkog odstranjivanja nje iz prostorija,

- da ju je tužiteljica vrijeđala pogrdnim nazivima odnosno ista je rekla "marš van", a rekla joj je i "kurvo, đubre" i druge riječi koje se spominju u odluci o otkazu, a nakon što ju je i fizički pokušala udaljiti iz prostorije, ona je napustila prostoriju,

- da je sve to bilo na granici fizičkog sukoba, što znači da je tužiteljica stajala i mahala rukama te govorila riječi koje je prethodno navela, između njih nije došlo do fizičkog kontakta jer se ona izmicala i između njih je bio stol, a na upit je li joj tužiteljica prijetila fizičkom silom navela je da ako se ovo što je navela može protumačiti kao prijetnja fizičkom silom onda je to to,

- da je tužiteljica na nju nasrtala, i to na način da se ista njoj približavala, a ona se odmicala odnosno izmicala, ne zna da li bi ju tužiteljica mogla udariti odnosno dohvatiti rukom da je isto odlučila,

- da ju je tužiteljica potjerala iz prostorije i to riječima koje je prethodno navela, odnosno tužiteljica ju je potjerala verbalno, a ona se povukla i izašla van iz prostorije,

- da ju je i Jadranka Sruk tjerala van iz prostorije, odnosno ista je podržavala tužiteljicu, ali ipak ne tim riječima odnosno ne u toj mjeri u kojoj ju je vrijeđala tužiteljica, Jadranka Sruk joj je rekla samo da izađe van,

- da se ne sjeća da li je ona povišila ton, odnosno vikala na tužiteljicu obzirom je bila u šoku od uvreda koje je dobila od tužiteljice, no ona tužiteljicu sigurno nije vrijeđala niti joj je rekla da je ludakinja,

- na upit da li joj je tužiteljica rekla da će ju udariti, gurnuti ili nešto slično čime bi joj prijetila fizičkom silom, navela je kako ne može reći da joj je tužiteljica to rekla, međutim iz cijelog konteksta događaja ona je zaključila da joj tužiteljica fizički prijeti iz razloga što je osim onoga što je već navela, tužiteljica njoj prijetila i zatvorom, rekla joj je da je lopov,

- da je nakon navedenog događaja tužiteljica pred odvjetnikom i Srđanom Černi ponovila sve što je navedeno u odluci o otkazu, a da je bila prisutna i Jadranka Sruk dok je tužiteljica to rekla.

Ocjenom navedenih iskaza, ovaj sud nije našao utvrđenim da bi tužiteljica počinila povrede radne obveze koje joj se Odlukom o izvanrednom otkazu stavljaju na teret.

Naime, iz iskaza tužiteljice, svjedokinje Jadranke Sruk i svjedoka Ante Tarle nedvojbeno proizlazi kako tužiteljica dana 14.03.2011.g. nije verbalno napala direktoricu tuženika Nadu Mariju Černi upotrebom riječi koje se navode u obrazloženju odluke o otkazu ("kurvo, đubre"), niti je iznijela ostale navode koji se spominju u odluci o otkazu.

O navedenom je svjedokinja Jadranka Sruk decidirano navela kako se verbalni sukob između tužiteljice i gospođe Černi sastojao u tome da je gospođa Černi, kada je ušla u sobu i vidjela da Ante Tarle daje tužiteljici papir (njezin redoviti otkaz), počela vikati da će sve to ona provjeriti kuda "cure" informacije, obje su istodobno vikale i bili su povišeni tonovi s obje strane, da je tužiteljica rekla gospođi Černi da je ona ista kao Jurakica, dok se ne može sjetiti što su drugo jedna drugoj rekle, no navela je jasno kako nije čula da bi tužiteljica gospođu Černi nazivala kakvim pogrdnim imenima.

Iako je bio vrlo kratko prisutan toga dana u navedenoj prostoriji, koju je potom napustio i ostale su tužiteljica, Jadranka Sruk i direktorica Černi, Ante Tarle je također iskazao kako za to vrijeme, koliko je on bio prisutan, nije čuo da bi tužiteljica vikala na direktoricu niti da bi je nazivala pogrđnim nazivima, obzirom je kasnije vidio odluku o izvanrednom otkazu, niti je čuo da bi tužiteljica pogrđne nazive koji se tamo navode govorila direktorici.

Isto potvrđuje i iskaz tužiteljice, koja je također jasno navela kako je ona direktorici vičući rekla da je ona ista kao Jurakica, te da je imala povišen ton, dok je direktorica njoj rekla da je totalna luđakinja, no decidirano je iskazala kako riječi, odnosno pogrđne nazive koji se navode u odluci o izvanrednom otkazu ("kurvo, đubre, da je postala vlasnik firme preko pi..."), ona direktorici konkretne prilike nije izrekla.

Obzirom su iskazi svjedoka Jadranke Sruk i Ante Tarle međusobno podudarni, te kao takvi ovom sudu uvjerljivi, a u suglasju su i s iskazom tužiteljice, sud je iste prihvatio kao životne i istinite, te iz istih utvrdio kako tužiteljica dana 14.03.2011.g. nije direktoricu Černi verbalno napala riječima "kurvo, đubre", kako joj se to odlukom o otkazu stavlja na teret, niti joj je uputila navode za koje se odlukom o otkazu tereti (da je "postala vlasnik firme preko pi...").

To što je bilo povišenih tonova i s jedne i druge strane, te što je bilo verbalnog sukoba, ne znači samim time da je tužiteljica izrekla upravo one navode i pogrđne nazive direktorici kako joj se to Odlukom o izvanrednom otkazu stavlja na teret, te stoga isto kao takvo ne predstavlja takvu tešku povredu radne obveze uslijed koje bi bilo opravdano istoj, i to izvanredno, otkazati ugovor o radu.

Stoga sud nije prihvatio kao uvjerljive navode direktorice Černi da je nju tužiteljica vrijeđala upravo pogrđnim nazivima odnosno ista je rekla "marš van", a rekla joj je i "kurvo, đubre" i druge riječi koje se spominju u Odluci o izvanrednom otkazu, obzirom su isti kontradiktorni s iskazima naprijed navedenih svjedoka i tužiteljice, a osim toga, iskaz Nade Marije Černi ocijenjen je neuvjerljivim i u nekim kasnijim dijelovima iskaza, kada je ista iskazala kako je sve što je rekla, odnosno što je navedeno u odluci o otkazu, tužiteljica naknadno i priznala pred svjedocima, i to odvjetnikom Sašom Auguštinom i Srđanom Černi, a da je tome bila nazočna i Jadranka Sruk.

Takvi su njezini navodi neuvjerljivi prvenstveno stoga što bi svjedokinja Jadranka Sruk, da je takvom priznanju doista i bila nazočna, isto zasigurno navela u svom iskazu u kojem je, upravo suprotno, porekla da bi tužiteljici izrekla išta od onog što se navodi da je rekla u Odluci o izvanrednom otkazu, a osim toga, prilikom saslušanja navedene svjedokinje, punomoćnik tuženika nije o istom (tj. navodnom priznanju tužiteljice u prisustvu te svjedokinje) postavljao bilo kakvih pitanja, niti je to spomenuto kako ni u odgovoru na tužbu, tako ni u odluci o otkazu, već tek na posljednjem ročištu na kojem je glavna rasprava zaključena.

Iz navedenog je razloga sud takav prijedlog za saslušanjem svjedoka Saše Auguštin i Srđana Černi (pred kojima je navodno tužiteljica, u prisustvu i Jadranke Sruk, priznala sve ono što se navodi u odluci o otkazu) ocijenio nepotrebnim i usmjerenim

odugovlačenju postupka, obzirom je isti očigledno stavljen isključivo za potrebe ove parnice, pa je stoga takav prijedlog odbijen.

Nadalje, iz iskaza svjedoka Jadranke Sruk i Ante Tarle, kao i tužiteljice, nedvojbeno je utvrđeno kako tužiteljica nije potjerala direktoricu Černi iz prostorije, a a nije istoj niti prijetila fizičkom silom, kako se to u odluci o otkazu navodi.

Naime, o istom je svjedokinja Jadranka Sruk decidirano navela kako niti jedna od njih dvije, odnosno ni tužiteljica, ni direktorica Černi, nije onoj drugoj fizički prijetila, odnosno da nije bilo prijetnji fizičkom silom, a isto tako je navela i da tužiteljica direktoricu Černi nije tjerala van iz radne prostorije, već je nakon svega toga gospođa Černi izašla van kroz ista vrata kroz koja je ušla i zatvorila je ta vrata. Pored toga, iskazala je i kako nije bilo niti fizičkog obračuna između tužiteljice i direktorice Černi, a nije ga niti moglo biti, jer je između njih bio stol.

Takve je navode potvrdio u svom iskazu i svjedok Ante Tarle, koji je jasno iskazao kako za ono vrijeme dok je on bio prisutan, nije došlo ni do kakvog fizičkog sukoba između tužiteljice i direktorice Černi, obzirom je između njih bio stol, a također tužiteljica nije direktorici niti fizički prijetila dok je on bio tamo. Osim toga, isti je decidirano naveo kako tužiteljica nije potjerala direktoricu iz prostorije za vrijeme dok je on bio prisutan.

Osim toga, i tužiteljica je decidirano navela kako ona nije direktorici prijetila fizičkom silom toga dana, te između njih uopće nije došlo do fizičkog kontakta, niti ju je potjerala iz radne prostorije odnosno svoje sobe, a isto nije niti mogla da je i htjela obzirom je cijelo vrijeme između njih bio stol, a također da nije u bilo kojem momentu došla u fizički sukob s direktoricom.

Takve je navode svjedoka Jadranke Sruk i Ante Tarle, kao i tužiteljice, sud prihvatio kao istinite i uvjerljive, obzirom su u međusobnom suglasju, te je iz istih nedvojbeno utvrdio kako tužiteljica dana 14.03.2011.g. nije direktorici Černi prijetila fizičkom silom, niti je istu potjerala iz radne prostorije, kako se to u Odluci o izvanrednom otkazu navodi.

U odnosu na navode direktorice tuženika Nade Marije Černi da ju je tužiteljica fizički pokušala udaljiti iz prostorije, odnosno da je bilo pokušaja fizičkog odstranjivanja nje iz prostorije, valja navesti kako su takvi navodi ocijenjeni neuvjerljivima, te ih kao takve sud nije prihvatio kao istinite.

Naime, u Odluci o izvanrednom otkazu se ne navodi da je bilo fizičkog pokušaja udaljšavanja direktorice Černi iz prostorije od strane tužiteljice, već samo da je bilo prijetnje fizičkom silom.

Osim što je već prethodno utvrđeno da nije bilo niti prijetnje fizičkom silom direktorici Černi od strane tužiteljice, nejasno je u čemu bi se pokušaj fizičkog odstranjivanja direktorice iz prostorije od strane tužiteljice sastojao, kada je direktorica Černi o tome iskazala da je sve to bilo na granici fizičkog sukoba, da je tužiteljica stajala i mahala rukama te govorila riječi koje su navedene u odluci o otkazu, no da između njih

dvije nije došlo do fizičkog kontakta jer se ona izmicala i između njih je bio stol, dok je na upit je li joj je tužiteljica prijetila fizičkom silom navela da ako se ono što je prethodno navela može protumačiti kao prijetnja fizičkom silom, "onda je to to". Uz to, ista je na upit da li joj je tužiteljica rekla da će ju udariti, gurnuti ili nešto slično čime bi joj prijetila fizičkom silom, navela kako ne može reći da joj je tužiteljica to rekla, međutim iz cijelog konteksta događaja ona je zaključila da joj tužiteljica fizički prijeti iz razloga što je osim onoga što je već navela, tužiteljica njoj prijetila i zatvorom, rekla joj je i da je lopov, na nju je nasrtala na način da joj se približavala, dok se ona odmicala, a riječima koje je izgovorila tužiteljica je nju verbalno potjerala iz prostorije.

Takvi su navodi direktorice tuženika Nade Marije Černi ocijenjeni neživotnima i neuvjerljivima, obzirom su u kontradiktornosti ne samo s iskazima saslušanih svjedoka i tužiteljice, već i s navodima same Odluke o izvanrednom otkazu koju je upravo ista kao direktorica potpisala, i u kojoj se uopće ne spominje nikakvo fizičko nasrtanje tužiteljice na direktoricu. Osim toga, ako fizičkog kontakta između tužiteljice i direktorice Černi nije bilo, što ne spori niti sama direktorica Černi, te ako tužiteljica istoj nije rekla niti da će ju gurnuti, niti udariti ili nešto slično čime bi joj prijetila fizičkom silom, nejasno je kako je onda tužiteljica direktoricu Černi uz prijetnju fizičkom silom potjerala iz radne prostorije, kako to stoji u Odluci o izvanrednom otkazu, tim više što je direktorica Černi u svom iskazu navela da ju je tužiteljica zapravo verbalno, odnosno riječima koje je izgovorila, a koje su navedene u odluci o otkazu, potjerala iz prostorije.

Obzirom na navedene kontradiktornosti, a imajući u vidu iskaze saslušanih svjedoka i stranaka, ovaj sud je utvrdio kako tužiteljica nije direktorici prijetila fizičkom silom niti je istu potjerala iz prostorije, a što je također navedeno kao povreda radne obveze koja je predstavljala razlog za izvanredno otkazivanje tužiteljici.

Stoga je sud utvrdio kako tužiteljica nije počinila povrede koje joj se Odlukom o izvanrednom otkazu stavljaju na teret, čime nisu ispunjeni uvjeti za izvanredno otkazivanje iz čl.108. ZR i 115. Pravilnika o radu.

Osim što tuženik nije dokazao da bi tužiteljica počinila osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa, što bi predstavljalo opravdan razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu, isti nije dokazao niti da nastavak radnog odnosa tužiteljice kod tuženika, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana ne bi bio moguć, a koja pretpostavka po čl.108. ZR također mora biti ispunjena da bi izvanredni otkaz bio dopušten.

Naime, tuženik nije dokazao koje bi to konkretne okolnosti bile zbog kojih nastavak radnog odnosa tužiteljice kod tuženika više ne bi bio moguć, obzirom eventualno narušeno povjerenje u tužiteljicu, ukoliko je do istoga došlo, zasigurno nije moglo biti posljedicom postupanja tužiteljice upravo glede povreda radnih obveza koje joj se odlukom o otkazu stavljaju na teret, kada tuženik uopće nije ni dokazao da bi navedene povrede i bile počinjene po tužiteljici, niti da bi upravo takve povrede predstavljale osobito teške povrede uslijed kojih nastavak radnog odnosa ne bi bio moguć.

Osim toga, sama je tužiteljica o istom iskazala kako do toga dana nije bilo nikakvog sukoba između nje i direktorice, bile su u dobrim odnosima tako da bi po njoj nastavak radnog odnosa kod tuženika bio moguć.

Uz to, tuženik je prema čl.111.st.2. ZR i 117. Pravilnika o radu tužiteljici prije izvanrednog otkazivanja ugovora o radu bio dužan omogućiti da iznese svoju obranu, osim ako bi postojale okolnosti zbog kojih ne bi bilo opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

Međutim, iako se tuženik u odluci o otkazu poziva na čl.111.st.2. ZR, odnosno postojanje okolnosti uslijed kojih nije bilo opravdano očekivati od poslodavca da tužiteljici omogući obranu, takve okolnosti u konkretnom slučaju po stavu ovoga suda nesporno nisu niti postojale, obzirom tuženik nije dokazao da je tužiteljica uopće počinila one povrede radne obveze koje joj se odlukom o otkazu stavljaju na teret.

Slijedom svega navedenog, Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 14.03.2011.g. utvrđena je nedopuštenom, pa je primjenom odredbe čl.108. ZR odlučeno kao pod tč.I. izreke presude.

Obzirom je odluka poslodavca kojom je tužitelju otkazao ugovor o radu utvrđena nedopuštenom, valjalo je tuženiku naložiti da tužiteljicu vrati natrag na posao, i to na dotadašnje poslove koje je obavljala prije otkazivanja, i to prema Dodatku ugovoru o radu broj 57 od 03.07.2003.g. (list 19 spisa), te s kojih joj je i otkazan radni odnos, odnosno poslove prijama i otpreme pošte, sukladno čl.116. ZR, pa je odlučeno kao pod tč.I. izreke presude.

Sud je odbio prijedlog tužiteljice za određivanjem privremene mjere kojom bi se naložilo tuženiku privremeno vratiti tužiteljicu na radno mjesto na kojem je radila prije otkaza, uz isplatu naknade plaće za vrijeme spora, obzirom je odredbom čl.435. ZPP-a, određeno da u toku postupka sud može odrediti privremenu mjeru koja se primjenjuje u ovršnom postupku, radi sprječavanja nasilnog postupanja ili radi otklanjanja nenadoknadive štete.

Po ocjeni ovoga suda, za donošenje predložene privremene mjere nisu se ispunili uvjeti propisani odredbom čl.298. Ovršnog zakona, jer tužiteljica nije učinila vjerojatnim opasnost da bi bez takve mjere tuženik spriječio ili znatno otežao ostvarivanje tužiteljicine tražbine, niti je učinila vjerojatnim da je takva mjera potrebna radi sprečavanja nasilja ili nastanka nenadoknadive štete. Naime, prema citiranim odredbama sud može odrediti privremenu mjeru u slučaju nasilnog postupanja, odnosno da bi se spriječilo nasilje, međutim u konkretnom slučaju od strane tuženika nije bilo nikakvog nasilnog postupanja, a osim toga, tužiteljica nije dokazala niti vjerojatnost nastanka nenadoknadive štete koja prijeti, a to iz razloga što zbog nezakonite odluke tuženika tužiteljica trpi štetu u vidu neisplaćene plaće, a koja šteta nije nenadoknadiva, jer tužiteljica u skladu s odredbama Zakona o radu ima pravo na isplatu plaće za razdoblje dok nije radila, kao i na isplatu zakonske zatezne kamate koja teče zbog zakašnjenja, pa se u konkretnom slučaju ne može govoriti o nenadoknadioj šteti.

Stoga je sud odbio prijedlog tužiteljice da se odredi privremena mjera, uslijed čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.1. ZPP-a, sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje:OT), pa je tužiteljici zastupanoj po punomoćniku priznata jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 200 bodova (Tbr.7.2. OT), odnosno 2.000,00 kuna, uvećano za PDV od 25%, odnosno ukupno 2.500,00 kuna, a također i naknada za sastav prijedloga za određivanje privremene mjere u iznosu od 50 bodova, odnosno 500 kuna (Tbr.11. OT), što je sveukupno 3.000,00 kuna.

Tuženiku nije priznat parnični trošak, sukladno čl.154.st.1. ZPP-a, obzirom je isti u cijelosti izgubio parnicu.

Stoga je odlučeno kao pod tč.II. izreke presude.

U Zagrebu, 02.svibnja 2012.g.

Sudac:

Lidija Repar Habulinec, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba na Županijski sud u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovoga suda u četiri primjerka u roku od 8 dana od dana primitka prijepisa presude.

DNA:

1. punomoćniku tužiteljice
2. punomoćniku tuženika

Za točnost otpisavka ovlaštenu službenik:

Tamara Filipec

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg N. Šubića Zrinjskog 5

OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU	
1 PRIMLJENO	
redovni uostojom	17-01-2013
u _____	prim. _____
pristojba _____	kn _____

Poslovni broj: 27 Gžr-1834/12-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda, Goranke Barać-Ručević kao predsjednice vijeća, Slavka Pavkovića kao suca izvjestitelja i člana vijeća, te Vlaste Feuš kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Tatjane Mirković iz Velike Mlake, Sv. Barbare 6, koju zastupa punomoćnik Joško Malić, odvjetnik iz Zagreba, Badalićeva 28, protiv tuženika Chromos – poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Car, odvjetnica iz Zagreba, Bosutska 9, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza ugovora o radu, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-2061/11-13 od dana 2. svibnja 2012. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27. studenog 2012. godine,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika te se potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-2061/11-13 od 2. svibnja 2012. godine u dijelu pod stavkom I. izreke te u dijelu pod stavkom II. izreke gdje je naloženo tuženiku nadoknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.500,00 kn.

II. Preinačuje se ista presuda u dijelu pod stavkom II. izreke gdje je naloženo tuženiku nadoknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 500,00 kn te se sudi:

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu parničnog troška u iznosu od 500,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom utvrđuje se da nije dopušten otkaz ugovora o radu koji je tuženik dao tužiteljici odlukom od 14. ožujka 2011. godine i da radni odnos tužiteljici nije prestao te se nalaže tuženiku da vrati tužiteljicu na rad na poslove prijema i otprema pošte i to u roku od 8 dana (st. I. izreke). Nadalje tom presudom naloženo je tuženiku

nadoknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 3.000,00 kn i to u roku od 8 dana (st. II. izreke).

Protiv te presude žali se tuženik iz razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalba tuženika djelomično je osnovana.

Donoseći pobijanu presudu prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2, 4, 8, 9, 11, 13. i 14. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 - dalje u tekstu: ZPP), a na koje povrede sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti (čl. 365. st. 2. ZPP). Suprotno žalbenim navodima tuženika, pobijana prvostupanjska presuda nema nedostataka radi kojih se ne bi mogla ispitati. Izreka pobijane prvostupanjske presude je razumljiva i nije u proturječnosti s jasno i potpuno navedenim razlozima u obrazloženju.

Nije u pravu tuženik kada smatra da je donoseći pobijanu presudu prvostupanjski sud prekoračio tužbeni zahtjev (čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP). Pobijanom presudom prvostupanjski sud je upravo odlučio o tužbenom zahtjevu tužiteljice kako ga je ona odredila. Tuženik ničim ne ukazuje u kojem bi to dijelu pobijanom presudom bio prekoračen tužbeni zahtjev.

Pravilno je i potpuno prvostupanjski sud utvrdio činjenično stanje odlučno za ishod spornog odnosa među strankama. Zaključke prvostupanjskog suda o postojanju pravno odlučnih činjenica u cijelosti prihvaća i ovaj sud drugog stupnja. Tuženik, vlastitom ocjenom izvedenih dokaza, nije uspio dovesti u sumnju pravilnost zaključaka prvostupanjskog suda o postojanju pravno odlučnih činjenica.

I po ocjeni ovoga suda drugog stupnja, tuženik na kojem je bio teret dokaza, nije uspio dokazati da bi tužiteljica počinila predmetne osobito teške povrede obaveze iz radnog odnosa radi kojih joj je predmetnim izvanrednim otkazom otkazao ugovor o radu. Niti iz iskaza svjedoka Jadranke Sruk, svjedoka Ante Tarle, a niti iz iskaza same tužiteljice ne proizlazi da je tužiteljica dočekala direktoricu tuženiku Nadu Mariju Černi napadajući verbalno riječima "kurvo, dubre", a niti da je govorila da je ta direktorica tuženika "postala vlasnikom firme preko pi...". Na postojanje ovih okolnosti tek upućuje iskaz same netom navedene direktorice tuženika. I po ocjeni ovog suda drugog stupnja, nema mjesta graditi siguran zaključak o postojanju tih okolnosti samo na njenom iskazu obzirom da je riječ o osobi evidentno zainteresiranoj za ishod spornog odnosa među strankama.

Nadalje, iz iskaza netom navedenih svjedoka kao niti iz iskaza tužiteljice ne proizlazi da bi tužiteljica sporne zgode uz prijetnju fizičke sile potjerala direktoricu tuženika iz radne prostorije. Čak štoviše, niti iz iskaza same direktorice tuženika (a što pravilno zaključuje i prvostupanjski sud), nije moguće utvrditi da bi u konkretnom slučaju bila riječ o ozbiljnoj prijetnji fizičkom silom. Sve i kada bi tužiteljica direktorici tuženika prijetila zatvorom te joj se obraćala s riječima "molim vas napustite prostorije" (a kako to tvrdi tuženik), to ne bi imalo značaj tjeranja iz radnih prostorija direktorice tuženika uz prijetnju fizičkom silom.

I po ocjeni ovoga suda drugog stupnja, u postupku nije bilo potrebno saslušati svjedoka Srdana Černi i Saše Augustin jer ama baš ništa ne ukazuje da bi oni bili očevici spornih događanja.

Obzirom na žalbeni navod tuženika da niti svjedok Ante Tarle nije u cijelosti bio očevidac spornih događaja (pa da na njegovom iskazu nije bilo mjesta graditi zaključak o postojanju pravno odlučnih činjenica) ovdje je za ukazati na sljedeće. Kao što je već prethodno rečeno, na tuženiku je teret dokaza na okolnost postojanja razloga za predmetni izvanredni otkaz ugovora o radu. Okolnost da svjedok Ante Tarle ne bi bio u potpunosti očevidac spornih događaja, po prirodi stvari ne znači da je tužiteljica počinila osobito teške povrede obaveza iz radnog odnosa radi kojih joj je tuženik izvanrednim otkazom otkazao ugovor o radu.

Kako, dakle, tuženik nije dokazao da bi tužiteljica počinila osobito teške povrede iz radnog odnosa radi kojih joj je otkazan ugovor o radu predmetnim izvanrednim otkazom, to je, dakle, pravilno prvostupanjski sud primijenio materijalno pravo iz čl. 108. st. 1. Zakona o radu (Narodne novine, br. 38/95, 54/95, 64/95, 17/01, 82/01, 114/03, 30/04, 137/04, 68/05 i 149/09 – dalje u tekstu: ZR) kada je prihvatio predmetni tužbeni zahtjev tužiteljice.

Unatoč netom navedenog, a obzirom na ostale žalbene navode tuženika, ovdje je za ukazati i na sljedeće. I po ocjeni ovoga suda, drugog stupnja tuženik na kojem je bio teret dokaza, nije dokazao da i za slučaj da je tužiteljica počinila osobito teške povrede obaveza iz radnog odnosa radi koje je otkazan ugovor o radu, nastavak radnog odnosa uz uvažavanje svih okolnosti interesa obiju ugovornih stranaka ne bi bio moguć (čl. 108. st. 1. ZR). Sve da je tužiteljica i počinila povrede koje joj je tuženik stavlja na teret, tuženik ispušta iz vida da tužiteljica prethodno nije kršila radne obaveze, da je upravo direktorica tuženika izazvala predmetni verbalni sukob neosnovano optužujući (između ostalih) tužiteljicu za "curenje informacija", pri tome očito ne vodeći računa o minimumu dostojanstva radnika (neosnovana optužba tužiteljice iznesena je u vrijeme neposredno nakon uručjenja redovitog otkaza ugovora o radu tužiteljici), te da bi tužiteljici radni odnos trajao još samo kraće vrijeme (istekom otkaznog roka).

Odluka prvostupanjskog suda o naknadi parničnog troška djelomično je pravilna.

Pravilno prvostupanjski sud utvrđuje kao potreban parnični trošak tužiteljice trošak zastupanja u iznosu od 2.500,00 kn (što u žalbenom postupku nije sporno) – čl. 155. st. 1. i 2. ZPP. Kada je tužiteljica u cijelosti uspjela s tužbenim zahtjevom, to uz pravilnu primjenu materijalnog prava iz čl. 154. st. 1. ZPP, ona ima pravo na naknadu netom navedenog troška zastupanja.

Pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da tužiteljica ima pravo i naknadu troška zastupanja za sastav prijedloga za određivanje privremene mjere u iznosu od 500,00 kn.

Kada je tužiteljica odbijena s prijedlogom za određivanje privremene mjere, onda se kao potreban parnični trošak tužiteljice za vođenje ove parnice ne ukazuje taj trošak (čl. 155. st. 1. i 2. ZPP).

Poslovni broj: 27 Gžr-1834/12-2

Radi iznesenog valjalo je temeljem čl. 368. st. 1. ZPP odlučiti kao pod stavkom I. izreke ove presude, odnosno valjalo je temeljem čl. 373. toč. 3. ZPP odlučiti kao pod stavkom II. izreke ove presude.

U Zagrebu 27. studenog 2012. godine

Predsjednica vijeća:
Goranka Barać-Ručević, v. r.

Za točnost potvrđuje ovlašteni službenik:
Branislav Fogeć

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 10 Ovr-632/13-6

RJEŠENJE O OVRSI

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Miroslavu Sutonu, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari ovrhovoditelja Tatjane Mirković iz Velike Mlake, Svete Barbare 6., zastupana po punomoćniku Jošku Maliću, odvjetniku iz Zagreba, protiv ovršenika Chromos-poslovne usluge d.o.o. u likvidaciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 271., bez održavanja ročišta, dana 21. kolovoza 2013. godine

riješio je

I. Na temelju pravomoćne i ovršne presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Pr-2061/11 od dana 2. svibnja 2012. godine, radi vraćanja ovrhovoditelja na rad

određuje se ovrha

1. na način da se ovršeniku - CHROMOS POSLOVNE USLUGE d.o.o. u likvidaciji Zagreb, Ulica grada Vukovara 271., određuje rok od tri dana, računajući od dana dostave ovog rješenja o ovrsi, da vrati ovrhovoditeljicu na rad, na poslove prijema i otprema pošte.

2. Ovršeniku se zapriječuje novčana kazna u iznosu od 10.000,00 kn, a odgovornoj osobi ovršenika u iznosu od 1.000,00 kn, koja će se izreći ukoliko ne ispuní obvezu iz toč. I.-1. ovog rješenja po prijedlogu ovrhovoditelja, te narediti novi rok za ispunjenje obveze i istodobno zaprijetiti novom novčanom kaznom u većem iznosu, ako ni u tom roku ne ispuní obvezu.

II. Nalaže se ovršeniku naknaditi ovrhovoditelju prouzročeni trošak ovog postupka u iznosu od 800,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Ovrhovoditelj je dana 4. ožujka 2013. godine podnio prijedlog za ovrhu na temelju presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Pr-2061/11 od dana 2. svibnja 2012. godine, kojom je ovršeniku naloženo da ovrhovoditelja vrati na rad, na poslove prijema i otprema pošte.

Obzirom da je navedena presuda uredna ovršna isprava u smislu čl. 22. i 23. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, u daljnjem tekstu OZ-a), te da ovršenik nije postupio sukladno navedenoj presudi, to je valjalo temeljem čl. 267., 268. i 269. i čl. 16. OZ-a, odrediti ovrhu i riješiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Točkom II. izreke rješenja ovrhovoditelju je određen trošak ovršnog postupka u iznosu od 800,00 kuna u skladu s čl. 14. st. 4. OZ-a u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 91/04, 37/05, 148/09, u nastavku OT). Navedeni iznos odnosi se na trošak jednokratne naknade za cjelokupni postupak u visini od 800,00 kn (Tar.br. 11 t. 2. OT).

U Zagrebu, dana 21. kolovoza 2013. godine

SUDAC:

Miroslav Suton, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka ovog rješenja. Žalba se podnosi ovome sudu pisano u dovoljnom broju primjeraka, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

DNA:

1. Ovrhovoditelju po punomoćniku
2. Ovršeniku
3. spis

Za točnost otpravka ovl. službenik:
Vesna Stančin